Артур Сіренко :: Арсеній Тарковський Життя, життя… Переклад

I

Передчуттям не вірю, і прикмет
Я не боюсь. Ні нАклепів, ані отрути
Не уникаю. Бо погибелі намет
Зруйновано. Безсмертні всі, не треба
Боятись смерті ні в сімнадцять літ,
Ні в сімдесят. Є тільки яви світ.
Ні темряви, ні смерті не існує.
Стоїш на березі самотнім моряком,
І я із тих, хто вигріба тенета,
Коли іде безсмертя косяком.

II

Живіть у домі – не пропаде дім.
Я викличу якесь століття,
Зайду в його намет і жити буду в нім.
І ось чому зі мною ваші діти,
Дружини ваші за моїм столом, —
А стіл один і прадіду і внуку:
Будучина бубнявіє нараз
Якщо ж я підіймаю руку,
Всі п'ять гілок залишаться у вас.
Я кожен день минувшину ковалив,
Ключицями своїми підпирав,
Поміряв час кульгавим землеміром
І крізь буття пройшов як крізь Урал.

III

Століття я по зросту підбирав.
Ми йшли на Схід, тримали пил над степом,
Бур'ян чадив і коник фугу грав,
Підкови вусом зачіпав, пророчив,
Погибель провістив, як схимник чи монах.

Я долю до сідельця приторочив,
І нині я в прийдешніх днях,
Як хлопчик я стою на стременах.

Мені мого безсмертя є доволі
Щоб кров моя століттями текла,
За верхній кут осіннього тепла
Я би життям платив би долі
Якби його літаюча стріла
Мене б як нитка в світі не вела.

Переклад: Артур Сіренко